

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511201780
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2511201780.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnenkyňou: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovaným: 1/ P. A., nar. X. Z. XXXX, trvalo bytom V. I., t. č. u X. A., X. XXXX, V. I., 2/ F. A., rod. G., nar. X. F. XXXX, trvalo bytom X. XXX/X, L., 3/ G. A., nar. XX. T. XXXX, trvalo bytom L. J. XXX/XX, V. I., 4/ G. A., nar. XX. F. XXXX, trvalo bytom K. XXXX/X, V. I., 5/ J. X., rod. A., nar. XX. H. XXXX, trvalo bytom B. XXX/XX, Z., žalovaná 5/ zastúpená advokátom: JUDr. Juraj Tibenský, Štefánikova 15, 949 01 Nitra, IČO: 42117151, o zaplatenie 16.657,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 8. októbra 2019 č. k. 8C/179/2012-223, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí žaloby proti žalovanému 3/ a o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 3/ r u š í a konanie proti žalovanému 3/ z a s t a v u j e .

II. Konanie voči žalovanému 4/ z a s t a v u j e .

III. Vo vzťahu žalobcu a žalovaného 3/ žalovanému 3/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

IV. Vo vzťahu žalobcu a žalovaného 4/ žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

V. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej 5/ p o t v r d z u j e .

VI. Vo vzťahu žalobcu a žalovanej 5/ má žalovaná 5/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. konanie proti žalovaným 1/ a 2/ zastavil; II. žalobu proti žalovaným 3/ a 4/ zamietol; III. konanie proti žalovanej 5/ zastavil; IV. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ stranám náhradu trov konania nepriznal; V. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 3/ a 4/ priznal žalovaným 3/ a 4/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu; VI. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 5/ priznal žalovanej 5/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 ods. 1, § 7 ods. 3 a 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o mimoriadnom medziúvere a o stavebnom úvere; § 261 ods. 3 písm. d/, § 262 ods. 1 a 2, § 303, § 306 ods. 1, § 307 ods. 1 až 3, § 340 ods. 1, § 344, § 349 ods. 1, § 351 ods. 1, ods. 2, § 356, § 369 ods. 1, § 497, § 506 Obch. z. (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy); § 1 ods. 2 písm. a/, § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene

a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy; § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy; § 48 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 121 ods. 3, § 457, § 470 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 prvej vety a ods. 2, § 524 ods. 1 a 2, § 546, § 548 ods. 1 a 2, § 565 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov); § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a 5, § 566 ods. 1 a 2, § 879j O.z. v znení účinnom od 1.1.2008; § 52 ods. 2 O.z. v znení účinnom od 1.5.2014; § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O.z., v znení účinnom do 31.1.2013, § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov; § 47 ods. 1, § 166 ods. 1, § 166a ods. 1, § 166b ods. 1 a 2, § 166c ods. 1, 2, 3, § 167e ods. 1 ZoKR (zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov); § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 a 2, § 215 ods. 1 CSP (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov). Vecne dôvodil, že pôvodná žalobkyňa, Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31335004, sa žalobou z 11.1.2011, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 8.2.2011, domáhala, aby súd zaviazal pôvodných žalovaných 1/ až 4/, a to od 1.) P. A., nar. XX.XX.XXXX, 2.) F. A., nar. X.X.XXXX, 3.) T. A., nar. XX.X.XXXX a 4.) G. A., nar. XX.X.XXXX, k povinnosti zaplatiť jej spoločne a nerozdielne sumu 16.657,79 eur spolu s 12,99 % p. a. úrokom z omeškania z istiny 15.749,74 eur od 1.1.2011 do zaplatenia titulom neuhradeného dlhu žalovaných 1/ a 2/ zo stavebného úveru, resp. mimoriadneho medziúveru a ručiteľského záväzku pôvodných žalovaných 3/ a 4/.

Pôvodná žalovaná 3/ zomrela dňa XX.X.XXXX, t. j. v priebehu sporu. Z osvedčenia o dedičstve č. k. 28D/65/2012-10 z 19.4.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2012, súd zistil, že dedičmi pôvodnej žalovanej 3/ sú: 1. žalovaný 1/, 2. J. X., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, 3. G. A., nar. XX.X.XXXX, a 4. žalovaný 4/. Dedičstvo po pôvodnej žalovanej 3/ vo všeobecnej hodnote 24.900 eur, v čistej hodnote 12.450 eur nadobudol v celosti jej syn G. A., nar. XX.X.XXXX, bez povinnosti vyplatiť ostatných dedičov. Keďže smrťou ručiteľa jeho ručiteľský záväzok nezaniká a pôvodná žalovaná 3/, ako ručiteľka z predmetného záväzkového vzťahu, zomrela v priebehu sporu, v súlade s ust. § 107 ods. 3 O.s.p. (zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov), súd pokračoval v konaní s dedičmi pôvodnej žalovanej 3/ bez potreby vydávania osobitného uznesenia o tom, s kým bude súd pokračovať v konaní ako s dedičmi zomrelej žalovanej 3/.

Uznesením č. k. 8C/197/2012-70 z 23.9.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.1.2015, súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpil ako nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o. V záhlaví uznesenia uviedol všetkých dedičov pôvodnej žalovanej 3/, z ktorých už dvaja boli pôvodnými žalovanými 1/ a 4/. G. A., nar. XX.X.XXXX označil ako žalovaného 3/, J. X., rod. A., nar. XX.XX.XXXX označil ako žalovanú 5/.

Právny zástupca žalovanej 5/ podaním z 2.10.2015 oznámil súdu, že žalovaná 5/ nezdedila po pôvodnej žalovanej 3/ žiadny majetok, a preto nezodpovedá za dlhy poručiťky, t. j. za dlhy zomrelej žalovanej 3/. Žalobca podaním z 20.4.2016, doručeným súdu dňa 28.4.2016, vzal žalobu proti žalovanej 5/ späť, keďže táto po zomrelej žalovanej 3/ nenadobudla žiadny majetok.

Súd zistil, že Okresný súd Trnava uznesením sp. zn. 25OdK/217/2018 zo dňa 24.10.2018 vyhlásil konkurz na majetok žalovaného 1/, ktorým zároveň rozhodol, že ho oddlžuje tak, že ho zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 213/2018 dňa 6.11.2018, t. j. v priebehu tohto sporu. Ďalej zistil, že Okresný súd Trnava uznesením sp. zn. 25OdK/208/2018 zo dňa 16.10.2018 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej 2/, ktorým zároveň rozhodol, že ju oddlžuje tak, že ju zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. 204/2018 dňa 22.10.2018, t. j. v priebehu tohto sporu.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 25/2015 zo dňa 31.3.2015 a z príloh č. 1a a 1b k tejto zmluve súd zistil, že na základe tejto zmluvy pôvodná žalobkyňa postúpila žalobcovi pohľadávky konkretizované v prílohách, vrátane pohľadávky zo zmluvy č. 2643350302 v sume 25.340,28 eur, pozostávajúcej z istiny 15.749,74 eur a nezaplatených úrokov v sume 15.749,74 eur voči žalovanému 1/ ako dlžníkovi, žalovanej 2/ ako spoludlžníkovi a voči pôvodnej žalovanej 3/ a žalovanému 4/ ako ručiteľom.

Nakoľko na majetok žalovaných 1/ a 2/ bol vyhlásený konkurz oddlžením a žalovaná pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, súdu prvej inštancie neostávalo nič iné, iba postupovať podľa § 167e ods. 1 ZoKR a konanie proti žalovaným 1/ a 2/ zastaviť (l. výrok). Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu proti žalovanej 5/ späť, pričom tak urobil ešte pred predbežným prejednaním

sporu, ako aj pred prvým pojednávaním vo veci samej, a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, a prípadný nesúhlas žalovaných s čiastočným späťvzatím, hoci aj z vážnych dôvodov, by bol neúčinný, súd nezasielal späťvzatie žalovaným na vyjadrenie, a podľa § 145 ods. 2 CSP konanie proti žalovanej 5/ zastavil (III. výrok).

Vykonaným dokazovaním v časti, v ktorej nebola žaloba vzatá späť, a to Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 24.9.2007, VOP, výpisom z obchodného registra, odstúpením od zmluvy, doručenkami, výpisom z účtu odstúpeného medziúveru, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 25/2015 z 31.3.2015, ako aj vyjadreniami žalobcu, mal za preukázané, že medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ vznikol dňa 24.9.2007 záväzkový právny vzťah založený Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, EČÚ 0347446701, ktorou sa pôvodná žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovaným 1/ ako stavebným sporiteľom a dlžníkom zároveň a so žalovanou 2/ ako spoludlžníkom, najprv mimoriadny medziúver č. 2643350302 vo výške 500.000 Sk (16.596,96 eur) s tým, že po pridelení cieľovej sumy zo zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý, za súčasného splnenia všetkých zmluvných podmienok a VOP sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver pod č. 2643350601 vo výške cca 300.000 Sk (9.958,18 eur). Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia vklady vo výške 2.500 Sk (82,98 eur) mesačne, a to až do nasporenia 40 % cieľovej sumy. Poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku pri úrokovej sadzbe mimoriadneho medziúveru vo výške 7,99 % počas trvania prijatia žalovaného 1/ ako poistenej osoby typu A/B do poistenia s tým, že v prípade vyradenia dlžníka z poistenia bude výška úrokovej sadzby zvýšená o 0,2 %. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 3.330 Sk (110,54 eur) a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 200 Sk (6,64 eur), tzn. zaviazali sa uhrádzať mesačné splátky úrokov a poplatku za poistenie jednou mesačnou platbou vo výške 3.530 Sk (117,17 eur) do 15. dňa príslušného mesiaca. Žalovaní 1/ a 2/ sa ďalej zaviazali uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 4.375 Sk (145,22 eur) a zároveň platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami po 200 Sk (66,39 eur), tzn. zaviazali sa uhrádzať mesačné splátky úveru a úhradu poplatku za poistenie jednou mesačnou platbou v celkovej výške 4.575 Sk (151,86 eur) do 15. dňa príslušného mesiaca. Pre prípad omeškania žalovaných 1/ a 2/ s platením mesačných vkladov si zmluvné strany dohodli úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo zameškaných vkladov. Žalovaní 1/ a 2/ sa ďalej zaviazali uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 4.375 Sk (145,22 eur) a zároveň platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami po 200 Sk (66,39 eur), tzn. zaviazali sa uhrádzať mesačné splátky úveru a úhradu poplatku za poistenie jednou mesačnou platbou v celkovej výške 4.575 Sk (151,86 eur) do 15. dňa príslušného mesiaca. Pre prípad omeškania žalovaných 1/ a 2/ so splácaním splátok stavebného úveru sa strany dohodli na úrokoch z omeškania vo výške 3 % p. a. pri stavebnom úvere a vo výške 5 % p. a. pri mimoriadnom medziúvere nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zameškaných splátok. Podľa zmluvy mala pôvodná žalobkyňa právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. VOP, medzi ktoré patrí aj skutočnosť, že stavebný sporiteľ je v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace. Strany sa dohodli, že odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok žalovaných 1/ a 2/, príp. ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi, príp. treťou osobou. Odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia oznámenia o odstúpení druhej zmluvnej strane. Strany sa dohodli, že po odstúpení od zmluvy si môže pôvodná žalobkyňa účtovať pri stavebnom úvere úrok z omeškania 3 % p. a. nad dohodnutú sadzbu z celého zostatku dlhu a pri medziúvere 5 % p. a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu (čl. VII, body 1, 5. až 8. zmluvy). Zmluvné strany sa dohodli, že ich záväzkový právny vzťah sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov a VOP (čl. VIII., bod 1. zmluvy). Pôvodná žalovaná 3/ a žalovaný 4/ ako ručitelia v zmluve vyhlásili, že berú na seba povinnosť voči pôvodnej žalobkyňi ako veriteľovi uspokojiť jej pohľadávku, ak ju neuspokojia dlžníci. K reálnemu poskytnutiu úveru došlo dňa 2.10.2007 v časti 13.277,57 eur a dňa 6.12.2007 v časti 3.186,62 eur, t. j. žalovaným 1/ a 2/ bol reálne poskytnutý úver v celkovej výške 16.464,19 eur. Z predmetného úveru žalovaní 1/ a 2/ uskutočnili vklady v celkovej sume 3.261,01 eur, ďalej pôvodná žalobkyňa započítala v prospech úverového účtu žalovaných 1/ a 2/ pohľadávku v sume 240,60 eur, pričom dňa 12.7.2010 došlo aj k

čiasťočnému vyrovnaniu medziúveru v sume 1.760,46 eur, a teda týmto spôsobom žalovaní 1/ a 2/ uhradili z predmetného medziúveru celkom sumu 5.255,77 eur. Nakoľko sa žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania s vkladmi na účet stavebného sporenia aj so splátkami mimoriadneho medziúveru, pôvodná žalobkyňa využila právo dohodnuté v zmluve a vo VOP, a odstúpila od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 12.7.2010, pričom odstúpenie od zmluvy bolo riadne doručené žalovaným 1/ a 2/ dňa 19.7.2010. O odstúpení od zmluvy pôvodná žalobkyňa písomne informovala aj ručiteľov zo zmluvy, t. j. pôvodnú žalovanú 3/ a žalovaného 4/, ktorí si oznámenie o odstúpení od zmluvy riadne prevzali. Pôvodná žalobkyňa upozornila ručiteľov na zákonnú možnosť domáhať sa úhrady dlhu žalovaných 1/ a 2/ aj vo vzťahu k ručiteľom pre prípad, že by žalovaní 1/ a 2/ neuhradili dlh, príp. jeho časť. Súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že žalovaní 1/ a 2/ nezaplatili pôvodnej žalobkyni celú sumu poskytnutého medziúveru, príslušných poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania, ktorá k 12.7.2010 zodpovedala sume 15.716,81 eur, a že túto sumu neuhradili ani ručiteľia zo zmluvy, t. j. pôvodná žalovaná 3/ a žalovaný 4/, pretože táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Výška pohľadávky pôvodnej žalobkyne z predmetnej zmluvy voči pôvodným žalovaným 1/ až 4/ v čase začatia konania bola 16.657,79 eur, ktorá pozostávala z istiny 15.749,74 eur a z úrokov z omeškania za obdobie od 12.7.2010 do 31.12.2010 v sume 908,05 eur. Nakoľko pôvodná žalovaná 3/ zomrela v priebehu sporu, pričom ručiteľský záväzok smrťou ručiteľa nezaniká, a dedičstvo po zomrelej žalovanej 3/ vo všeobecnej hodnote 24.900 eur, v čistej hodnote 12.450 eur nadobudol v celosti jej syn G. A., nar. XX.X.XXXX, súd s ním pokračoval v konaní ako so žalovaným 3/, ktorý zodpovedá za dlhy pôvodnej žalovanej 3/ iba do výšky nadobudnutého dedičstva (§ 470 O.z.). Keďže dedičské konanie po pôvodnej žalovanej 3/ bolo právoplatne skončené ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (bol zrušený až k 1.7.2016), súd pokračoval v konaní s týmto dedičom pôvodnej žalovanej 3/ podľa § 107 ods. 3 O.s.p. bez potreby vydávania samostatného uznesenia o tom, že bude s ním pokračovať v konaní. Súd spočiatku nesprávne pokračoval v konaní aj s tými dedičmi pôvodnej žalovanej 3/, ktorí sú síce jej dedičmi, avšak nenadobudli po nej žiadne dedičstvo, z toho niektorí z nich boli subjektami sporu už v čase začatia konania (žalovaní 1/ a 4/). Vo vzťahu k J. X., s ktorou súd konal ako so žalovanou 5/, žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že táto nezodpovedá za dlhy zomrelej žalovanej 3/, čo malo za následok zastavenie konania proti žalovanej 5/. V priebehu sporu pôvodná žalobkyňa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpila žalobcovi viacero pohľadávok, vrátane pohľadávky, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporu, čím žalobca osvedčil svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore, o ktorom súd uznesením z 23.9.2015 rozhodol, že pripúšťa, aby vstúpil do konania na miesto pôvodnej žalobkyne. Predmetná zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere je zmluvou podľa zákona o stavebnom sporení, zároveň spotrebiteľskou zmluvou. Súd musel zohľadniť, že práve pôvodná žalobkyňa ako dodávateľ naformulovala zmluvu (štandardná typová zmluva) a ona dobrovoľne sa rozhodla využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď, strata výhody splátok), pričom odstúpenie od zmluvy a výpoveď zmluvy odlišujú aj VOP (č. I. XIX., bod 3 písm. c/). Na odstúpenie od zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, súd musel aplikovať právnu úpravu, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia, v danom prípade úpravu v Občianskom zákonníku. Keďže odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 O.z. sa zmluva od začiatku zrušila, z takto zrušenej zmluvy vzniklo pôvodnej žalobkyni právo domáhať sa od žalovaných 1/ a 2/ vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad upravených v ust. § 451 a nasl. O.z., podľa ktorých, ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 O.z.). Keďže podľa § 54 ods. 1 a 2 O.z., spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo inak si zhoršiť svoje zmluvné postavenie, odchyľne dojednanie o odstúpení od zmluvy, čo aj pripúšťa samotné ust. § 48 O.z., v danom prípade bolo v neprospech spotrebiteľa, a preto je absolútne neplatné podľa § 52 O.z., pričom je nepodstatné, či spotrebiteľia na obsah a význam toho zmluvného dojednania boli alebo neboli výslovne upozornení, keďže absolútna neplatnosť odchyľného dojednania od ust. § 48 O.z. v neprospech spotrebiteľa v danom prípade nevyplýva z ust. § 53 O.z. o neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré neboli individuálne dojednané, ale vyplýva z iných ustanovení O.z.. Preto na zmluvné dojednanie zmluvných strán v čl. VII., bodov 1., 5., 6. a 8. zmluvy o tom, že 1.) veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať nielen okamžité splatenie mimoriadneho úveru a stavebného úveru, ale aj príslušenstvo; 2.) odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka splatiť nielen pohľadávku veriteľa, ale aj jej príslušenstvo, 3.) odstúpením od zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky, 4.) po odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si popri stavebnom úvere 3 % p. a. úrok z omeškania nad dohodnutú sadzbu z celého úveru a pri medziúvere 5 % p. a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu, súd v danom prípade neprihliadol, nakoľko predmetné dojednanie sú súčasťou zrušenej zmluvy, navyše, zo znenia zmluvnej podmienky o odstúpení je nepochybné, že spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach

a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a objektívne zhoršuje postavenie žalovaných spotrebiteľov 1/ a 2/. Odstúpením od zmluvy podľa predmetnej klauzuly spotrebiteľovi zanikajú všetky práva a vzniká mu „iba“ povinnosť jednorazového plnenia vrátane úrokov a poplatkov, pričom celé príslušenstvo si veriteľ zúčtuje netransparentným spôsobom do jednej istiny, ktoré ďalej úročí navýšenou sadzbou. Poplatky si veriteľ započítal už pri prvej splátke. Týmto zmluvným dojednaním si žalovaní 1/ a 2/ ako spotrebiteľia zhoršili svoje zmluvné postavenie, a takéto dojednanie zákon výslovne nepripúšťa v ust. § 54 ods. 1 O.z., a je preto absolútne neplatné. Inak povedané, klauzuly o účinkoch odstúpenia od zmluvy sú neplatné pre rozpor so zákonom (§ 54 ods. 1, § 52, § 39 O.z.). Navyšovanie úrokov po odstúpení od zmluvy je v priamom rozpore s kogentným ust. § 517 ods. 2 O.z. v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Keďže právna úprava podľa O.z. je pre spotrebiteľa výhodnejšia než právna úprava Obch.z. aj vo vzťahu k úrokom z omeškania, v danom prípade prichádzala do úvahy aplikácia príslušných ustanovení o úrokoch z omeškania podľa predpisov občianskeho práva, a to napriek dohode zmluvných strán o voľbe režimu Obchodného zákonníka podľa § 262 Obch.z., ktorá je v neprospech spotrebiteľov. V danom prípade odstúpením od zmluvy bola zo zákona (§ 48 O.z.) zrušená celá zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, vrátane ručiteľského záväzku uvedeného v tejto zmluve. Nakoľko pôvodná žalobkyňa poskytla žalovaným 1/ a 2/ úver v celkovej výške 16.464,19 eur, z ktorého žalovaní 1/ a 2/ zaplatili celkom 5.255,77 eur, žalobca by mal nárok požadovať od žalovaných 1/ a 2/ vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej rozdielu týchto súm, t. j. vo výške 11.208,42 eur, a v tejto časti bola žaloba spočiatku dôvodná. Keďže bezdôvodné obohatenie spočíva v peňažnom plnení, žalobca mal popri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, s vrátením ktorého sa dostali žalovaní 1/ a 2/ do omeškania, aj nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške podľa občianskeho práva. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia dňom bezprostredne nasledujúcim po doručení oznámenia pôvodnej žalobkyne o odstúpení od zmluvy, t. j. dňom po 19.7.2010, ktorým je 20.7.2010. Bezdôvodným obohatením zo zrušenej zmluvy však nie sú zmluvné úroky, poplatky ani zmluvná pokuta, keďže odchyľne zmluvné dojednanie od O.z. v neprospech spotrebiteľa je absolútne neplatné (§ 48, § 52, § 54 O.z.). Keďže na majetok žalovaných 1/ a 2/ bol vyhlásený konkurz oddĺžením, súd nemohol zaviazať žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 11.208,42 eur s príslušnými úrokmi z omeškania titulom bezdôvodného obohatenia zo zrušenej zmluvy, a konanie proti nim zastavil. Nakoľko odstúpením od zmluvy bola zrušená nielen samotná zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ale aj ručiteľský záväzok zo zrušenej zmluvy, a to od samotného začiatku podľa § 48 O.z., žalobca nemôže požadovať od ručiteľov žiadne plnenie zo zrušenej zmluvy a zo zrušeného ručiteľského záväzku. Keďže ručiteľia zo zrušenej zmluvy, t. j. pôvodná žalovaná 3/ a žalovaný 4/ nenadobudli od pôvodnej žalobkyne žiadne plnenie, zrušením ručiteľského záväzku nemohlo dôjsť ani k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane ručiteľov. Žalobca preto nemá nárok požadovať od ručiteľov ani od dediča pôvodnej ručiteľky zaplatenie akejkoľvek sumy zo zrušeného ručiteľského záväzku, ktorý sa pôvodne viazal na hlavný záväzok žalovaných 1/ a 2/ zo zrušenej zmluvy. Súd preto žalobu proti žalovaným 3/ a 4/ ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (II. výrok).

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 CSP. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania na oboch procesných stranách. V danom prípade súd zastavil konanie proti žalovaným 1/ a 2/ podľa § 167e ZoKR, a teda zastavenie tohto konania procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, preto súd podľa § 257 CSP vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ stranám výnimočne náhradu trov konania nepriznal (IV. výrok) z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré vyplývajú z povahy a okolností dôvodu zastavenia tohto konania proti žalovaným 1/ a 2/. Keďže žalovaní 3/ a 4/ boli v spore plne úspešní, a neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal im nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (V. výrok). Nakoľko žalobca vzal žalobu späť proti žalovanej 5/ z iného dôvodu než pre správanie žalovanej 5/ v priebehu sporu, zastavenie konania proti žalovanej 5/ procesne zavinil žalobca, a keďže ani v tomto prípade neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanej 5/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (VI. výrok).

2. Proti tomuto rozsudku iba vo vzťahu k jeho výrokom II., V. a VI. podal žalobca včas odvolanie, s návrhom zmenu rozsudku v napadnutej časti vyhovením žalobe voči žalovaným 3/ a 4/ a nepriznaním žalovanej 5/ práva na náhradu trov konania, resp. s návrhom na jeho zrušenie v napadnutej časti a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Citoval § 48 ods. 2, § 546,

§ 548 ods. 1 O. z. a čl. VII bod 5 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, podľa ktorého Odstúpením od tejto zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Ručiteľský záväzok zaniká až zánikom pohľadávky, ktorá ním bola zabezpečená. Zanikne aj tým, že ručiteľ splnil veriteľovi dlh za dlžníka, alebo vtedy, keď ručiteľ v zmysle ust. § 549 O. z. právom odoprel plniť, pretože veriteľ zavinil, že dlžník pohľadávku nemôže uspokojiť. Podľa komentára k Občianskemu zákonníku jedným z právnych účinkov odstúpenia od zmluvy je síce zánik vedľajších záväzkov akcesorickej povahy, ktoré sú závislé od existencie hlavného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy, avšak je potrebné rozlišovať medzi zabezpečovacími inštitútmi. Medzi záväzky, ktoré spravidla zanikajú odstúpením od zmluvy, patrí záväzok na zaplatenie zmluvnej pokuty (je však potrebné rozlišovať, kedy nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikol). Pokiaľ však ide napríklad o záložné právo, toto podľa judikatúry spravidla nezaniká. To sa týka prípadov, keď záložné právo zabezpečuje záväzkový vzťah, na základe ktorého sa plnilo, a po jeho zániku má dlžník povinnosť vrátiť poskytnuté plnenie. Záložné právo totiž zabezpečuje vrátenie týchto plnení. Vyššie uvedené sa vzťahuje aj na ručiteľský záväzok ručiteľa, ktorý trvá až do tej doby, kým dlžník po zániku záväzkového vzťahu nevráti poskytnuté plnenie svojmu veriteľovi. V danom prípade je zrejmé, že nedošlo k zániku pohľadávky veriteľa, keďže posúdením uplatneného nároku ako bezdôvodného obohatenia, veriteľovi pohľadávka nezanikla, ale naďalej existuje jeho nárok na vrátenie poskytnutého plnenia. Ručiteľ podpisom Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere prevzal na seba záväzok uspokojiť pohľadávku veriteľa v prípade, ak ju neuspokojí dlžník. Podľa čl. VII bod 5 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere tento záväzok ručiteľa nezaniká ani odstúpením od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy nezakladá neplatnosť ručiteľského vyhlásenia a nezanikajú práva a povinnosti strán z tejto zmluvy. Zaniká síce povinnosť dlžníka plniť veriteľovi titulom úverovej zmluvy, a teda podmienky splnenia záväzku, avšak nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká ručiteľská povinnosť, nakoľko ručiteľská povinnosť má slúžiť k uspokojeniu pohľadávky veriteľa, čiže ak nesplní svoj záväzok dlžník, nastupuje povinnosť ručiteľa. O.z. explicitne neuvádza medzi spôsobmi zániku záväzkov odstúpenie od zmluvy, teda možno konštatovať, že odstúpením od zmluvy záväzok dlžníka ako taký nezaniká, nakoľko naďalej trvá jeho povinnosť uhradiť poskytnuté finančné prostriedky, a tým zostáva zachovaný aj ručiteľský záväzok splniť povinnosť v prípade jej neplnenia dlžníkom. V tejto súvislosti citoval z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.8.2012 sp. zn. 2 Obo 33/2012 a rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo 629/2006 z 28. mája 2008.

Žalobca tiež nesúhlasil s priznaním trov konania žalovanej 5/. Žalobca svojím písomným podaním z 20.4.2016 síce zobral žalobu voči žalovanej 5/ späť, avšak ako dôvod späťvzatia uviedol, že žalovaná 5/ po poručiteľke (pôvodná žalovaná 3/) nenadobudla žiaden majetok a teda nie sú naplnené dôvody jej pasívnej vecnej legitímácie. Citoval § 107 ods. 3 O.s.p., § 63 ods. 2, § 256 ods. 2 a § 257 CSP, § 470 ods. 1 a 2 O.z. Žalovaná 5/ neprevzala ani žiadne právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní išlo, preto ani nebol dôvod konať so žalovanou 5/. Žalobca má za to, že v danom prípade prichádza do úvahy aplikácia ustanovení CSP (§ 256 ods. 2 a § 257 CSP), keďže v danom prípade došlo k vzniku trov právneho zastúpenia z dôvodu procesného pochybenia na strane súdu, kedy súd síce konal so žalovanou 5/, avšak na uvedený postup nebol žiaden dôvod, keďže nebola účastníkom konania, rovnako neexistoval právny titul, na základe ktorého sa účastníkom konania mohla stať. Žalovaná 5/ nebola v konaní pasívne vecne legitímovaná, pričom uvedenú skutočnosť nezavinil žalobca, keďže ten jej vstup do konania nenavrhol. Ak aj žalobca zobral žalobu voči žalovanej 5/ späť, predmetné späťvzatie odôvodnil tým, že žalovaná 5/ po poručiteľke (pôvodná žalovaná 3/) nenadobudla žiaden majetok a teda nie sú naplnené dôvody jej pasívnej vecnej legitímácie, teda je zrejmé, že k zastaveniu konania voči žalovanej 5/ by došlo aj bez návrhu. Je nespravodlivé, aby súd takýto úkon (späťvzatie žaloby) pričítal na ťarchu žalobcu, keď žalobca predmetným podaním len uviedol do správnosti pochybenie súdu.

3. Žalovaná 5/ sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila tak, že trvá na priznaní náhrady trov konania a napadnutý rozsudok považuje za správny. Súdne konanie neiniciovala, nedala ani zámienku jeho začatiu a ani nezavinila jeho zastavenie, nemala byť účastníkom konania. Žalobca si mal tieto skutočnosti preveriť a žalobu voči nej zobrať späť ešte predtým ako sa musela obrátiť na svojho právneho zástupcu, t. j. kedykoľvek v období rokov 2012 a 2015. Žalobca tak nespravil, napriek tomu, že v konaní bol inak aktívny a v uvedenom období žiadal napr. o pripustenie zmeny na strane žalobcu. Z uvedeného dôvodu, sa žalovaná 5/ obrátila na svojho právneho zástupcu v súvislosti s uplatnením jej prostriedkov procesnej obrany, v dôsledku čoho jej vznikli náklady, spočívajúce v povinnej platbe advokátovi za poskytnuté právne služby, ktoré by jej inak nevznikli a ktoré jej vznikli bez jej zavinenia a preto si dôvodne uplatňuje nárok na ich náhradu a žiada napadnutý rozsudok ohľadne výroku VI., t.j. výroku, ktorým jej bola voči

žalobcovi priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu, potvrdiť a odvolanie v tomto smere považuje za nedôvodné. Dala do pozornosti, že žalovaný 4/ František Križan, nar.: 24.5.1944, bol oddĺžený a to v zmysle uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 30OdK/264/2019 z 19.12.2019 - zverejnené v Obchodnom vestníku číslo 250 ročník 2019 dňa 19.12.2019.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej 5/ vyjadrila tak, že trvá na odvolaní aj odvolacom návrhu v celom rozsahu.

5. Žalovaní 1/ až 4/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili, odvolací návrh nepodali.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 34 CSP), skôr ako pristúpil k meritórnemu prejednaníu odvolania zistil, že v prejednávanej veci sú dané dôvody na zastavenie konania vo vzťahu k žalovanému 4/ podľa § 167e ods. 1 ZoKR, a preto konanie voči žalovanému 4/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a meritórneho prejednania odvolania, podľa § 167e ods. 1 ZoKR v spojení s § 378 ods. 1 CSP zastavil.

7. Podľa § 166a ods. 1 písm. a/ ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

Podľa § 167e ods. 1 ZoKR ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

Procesný inštitút zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) predstavuje procesný nástroj určený pre dlžníka, ktorým možno za podmienok stanovených v zákone dosiahnuť nevymáhateľnosť pohľadávok v zákonom stanovenom rozsahu. Procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu je, že súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a ZoKR) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b ZoKR) sa zastavujú, a to na základe súdneho rozhodnutia vydaného ex officio.

Z Obchodného vestníka 250/2019 vydaného 31.12.2019 odvolací súd zistil, že uznesením Okresného súdu Nitra z 19.12.2019 pod sp. zn. 30OdK/264/2019 bol o. i. vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: G. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX V. I., začalo hlavné insolvenčné konanie podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní, bol ustanovený správca ADVO INSOLVENCY, k. s., so sídlom kancelárie Hollého 10, 949 01 Nitra, IČO: 46 772 910, zn. správca: S1604, bol oddĺžený dlžník tak, že bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

Zverejnením rozhodnutia v obchodnom vestníku o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného 4/ (ku ktorému došlo až po vydaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie) nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o oddĺžení žalovaného 4/. Pretože žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok úpadcu (žalovaného 4/), boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti predmetné prebiehajúce konanie voči žalovanému 4/ s poukazom na § 167e ods. 1 ZoKR zastavil. (II. výrok tohto uznesenia odvolacieho súdu)

Z dôvodu zastavenia konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného 4/ odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k žalovanému 4/ neposudzoval.

8. O náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 4/ bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP a článkom 4 ods. 1 CSP. Na majetok žalovaného 4/ bol vyhlásený konkurz, a to v štádiu po rozhodnutí súdu prvej inštancie, a po podaní odvolania žalobcom. Zavinenie na zastavení konania preto nemohlo byť pričítané žiadnej zo strán. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska (nie hmotného práva). Preto o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 4/ bolo rozhodnuté tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. (IV. výrok tohto uznesenia odvolacieho súdu).

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie

dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému 3/ v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 3/ nie je vecne správny a je dôvodné ho zrušiť a konanie zastaviť.

10. Podľa § 145 ods. 1 až 3 CSP: (1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. (2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. (3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 a 2 CSP: (1) Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (2) Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca (ako dominus litis) prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. Žalobca týmto spôsobom disponuje sporovým konaním ako celkom, prípadne niektorou jeho časťou. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatí žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednávania veci zastavené, resp. sčasti zastavené. Výnimku z uvedeného pravidla predstavuje iba alternatíva, keď zastaveniu konania alebo jeho časti bráni kvalifikovaný nesúhlas žalovaného podľa § 146 ods. 1 CSP alebo absencia súhlasu žalovaného podľa § 146 ods. 2 CSP.

Riadne udelený súhlas so späťvzatím žaloby nemôže žalovaný odvolať alebo vziať späť, rovnako ako nemôže žalobca odvolať späťvzatie žaloby. Späťvzatie žaloby je striktno procesným úkonom, ktorý súd posudzuje vždy podľa obsahu. Rozhodujúci je pritom prejav vôle žalobcu, ktorým je súd viazaný. Po späťvzatí žaloby nemôže žalobca dodatočne namietat, že jeho vôľa smerovala k inému následku, že konal v omyle, prípadne že si nebol vedomý účinkov tohto úkonu a pod. (tzv. teória prejavu). Civilné právo procesné je odvetvím verejného práva a doktrinálna procesualistika nepripúšťa analogickú aplikáciu hmotnoprávných ustanovení o vadách právnych úkonov na procesné úkony strán v sporovom konaní. Prípadné vady procesných úkonom posudzuje súd vždy podľa predpisov procesného práva. Účinky späťvzatia žaloby nastávajú jeho doručením súdu. Späťvzatie žaloby nemôže žalobca následne odvolať, ani iným spôsobom negovať jeho právne následky. (Nakladateľství C. H. BECK, Veľké komentáre, Števček a spol. Civilný sporový poriadok, s.532)

Späťvzatie žaloby je procesným úkonom, ktorým je strana sporu viazaná a ktorý už vziať späť nemožno, nakoľko strana má vždy možnosť uplatniť svoje právo novým návrhom (žalobou), zrelosť úvahy vedúcej ju k späťvzatiu žaloby nemá na povinnosť súdu zastaviť konanie (za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok pre taký postup) žiaden vplyv a aj prípadné dôsledky spojené so sťažením či obmedzenou možnosťou uplatnenia práva novou žalobou alebo so stratou iných výhod plynúcich zo skoršej žaloby musia ísť na vrub tej strany, ktorá bez náležitej úvahy vzala žalobu späť.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na judikát R 60/1999 (ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať) a odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. augusta 2010 sp. zn. 6 Sžo 372/2009 (Späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t. j. súdu; pričom v prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie žaloby vziať ďalším úkonom späť a každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezabavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája.)

Z oznámenia o úmrtí z 20.1.2012, vystaveného Matričným úradom Mesta Nitra vyplýva, že T. A., rod. U., nar. XX. Q. XXXX, zomrela XX. P. XXXX v Z..

Z osvedčenia o dedičstve z 19.4.2012 pod č. k. 28D/65/2012-10, Dnot 17/2012, vydaného notárkou JUDr. Zuzanou Matejovovou ako súdnou komisárkou, so sídlom v Nitre, o.i. vyplýva, že nebohá poručiiteľka T. A., rod. U., závet ani listinu o vydedení nezanechala, bola vydatá a ako dedičia zo zákona v prvej dedičskej skupine nastúpili deti a pozostalý manžel poručiiteľky: P. A., nar. X.XX.XXXX, J. X., nar. XX.XX.XXXX, G. A., nar. XX.X.XXXX, G. A., nar. XX.X.XXXX. Účastníci konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva poručiiteľky a pozostaleho manžela uzavreli dohodu, následne bol vykonaný súpis aktív a pasív dedičstva, bola určená všeobecná cena majetku poručiiteľky, výška dlhov

a čistá hodnota dedičstva sumou 12.450 eur, pričom o vyporiadaní dedičstva uzavreli dedičia dohodu, podľa ktorej nehnuteľnosti uvedené v danom rozhodnutí vo všeobecnej hodnote podľa zhodného tvrdenia účastníkov konania 24.900 eur nadobudol syn poručiťky G. A., nar. XX.X.XXXX v celosti podielu poručiťky, ktorý zriadil vo forme vecného bremena právo doživotného byvania a užívania tam uvedenej nehnuteľnosti v prospech spoludediča - svojho otca G. A., nar. XX.X.XXXX, pričom sa zároveň zaviazal poskytnúť mu všestrannú pomoc a starostlivosť, na ktorú bude v budúcnosti odkázaný a doopatrovať ho až do jeho smrti a voči ustupujúcim spoludedičom Jozefovi Križanovi a Renáte Podlužanskej bezodplatne.

Oznámenie o úmrtí i osvedčenie o dedičstve bolo doručené pôvodnej žalobkyni Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., spolu s výzvou súdu, aby oznámila, či s ohľadom na výsledky dedičského konania trvá na návrhu voči žalovaným 3/ a 5/ (nakoľko títo po poručiťke nenadobudli žiaden majetok), alebo či berie voči týmto právnym nástupcom svoj návrh späť.

V podaní z 19.3.2014 zn. Vyjadrenie, pôvodná žalobkyňa uviedla, že netrvá na návrhu voči J. X., nar. XX.XX.XXXX a G. A., nar. XX.X.XXXX (č.l. 49 spisu).

Na výzvu súdu z 2.7.2015 č. k. 8C/179/2012-69, aby pôvodná žalobkyňa oznámila, či trvá na návrhu voči J. X., nakoľko táto po poručiťke nenadobudla žiaden majetok alebo či berie voči nej návrh späť, a zároveň aby oznámila, či trvá na návrhu voči žalovanému 3/, ktorý v zmysle osvedčenia o dedičstve nadobudol po poručiťke majetok, reagoval žalobca (EOS KSI Slovensko, s.r.o.) podaním z 20.4.2016 zn. Čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania, v ktorom uviedol, že berie v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. návrh na začatie konania čiastočne späť v časti odporcu J. X., nakoľko táto po poručiťke a teda odporcovi v 3. rade nenadobudla žiadny majetok. K veci zároveň uviedol, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu na začatie konania voči odporcovi G. A., nar. XX.X.XXXX.

Uznesením súdu prvej inštancie z 23.9.2015 pod č. k. 8C/179/2012-70 súd prvej inštancie pripustil, aby z konania vystúpil navrhovateľ: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, a aby na jeho miesto vstúpil nový navrhovateľ: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.12.2015.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnom spore nevznikli žiadne pochybnosti o tom, že žalobca vzal svoju žalobu voči žalovanému 3/ G. A., nar. XX.X.XXXX, v celom rozsahu späť (podaním z 19.3.2014) a súhlas žalovaného 3/ so späťvzatím nebol potrebný (nakoľko k späťvzatiu žaloby prišlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie), súd prvej inštancie preto nerozhodol správne, ak vo vzťahu k žalovanému 3/ rozhodol meritórne (zamietnutím žaloby). Späťvzatie žaloby totiž nemožno odvolať alebo vziať späť (ako žalobca podaním z 20.4.2016), ako už bolo uvedené vyššie. Možno tak uzavrieť, že vo vzťahu k žalovanému 3/ v čase rozhodovania súdu prvej inštancie napadnutým rozsudkom neboli splnené procesné podmienky (chýbajúci/späťvzatý žalobný návrh voči žalovanému 3/), podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (procesné podmienky) a podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví, preto odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. a/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí žaloby proti žalovanému 3/ a o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 3/ zrušil a konanie podľa § 391 ods. 1, § 161 ods. 2 a § 145 ods. 1 a 2 CSP proti žalovanému 3/ zastavil, keďže nebol potrebný súhlas žalovaného 3/ so späťvzatím, nakoľko k späťvzatiu prišlo skôr, než sa začalo pojednávanie (§ 146 ods. 1 veta druhá CSP). (I. výrok tohto uznesenia odvolacieho súdu)

11. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 256 ods. 1 a 2 CSP: (1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. (2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov (prvoinštančného i odvolacieho) konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 3/ odvolací súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že nakoľko zastavenie konania zavinil žalobca (späťvzatím žaloby voči žalovanému 3/), z tohto dôvodu by mu síce vznikla povinnosť nahradiť druhej procesnej strane - žalovanému 3/ trovy konania, avšak odvolací súd žalovanému 3/ nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože mu v konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli a ani si náhradu trov konania neuplatnil.

12. Žalobca odvolaním napadol rozsudok aj v časti o náhrade trov prvoinštančného konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej 5/. Dôvodil najmä tým, že síce zobral žalobu voči žalovanej 5/ späť, avšak ako dôvod späťvzatia uviedol, že žalovaná 5/ po poručiteľke (pôvodná žalovaná 3/) nenadobudla žiaden majetok a teda nie sú naplnené dôvody jej pasívnej vecnej legitímácie, preto ani nebol dôvod konať so žalovanou 5/. Žalobca má za to, že v danom prípade prichádza do úvahy aplikácia § 256 ods. 2 a § 257 CSP, keďže v danom prípade došlo k vzniku trov právneho zastúpenia z dôvodu procesného pochybenia na strane súdu, kedy súd síce konal so žalovanou 5/, avšak na uvedený postup nebol žiaden dôvod, uvedenú skutočnosť nezavinil žalobca, keďže ten jej vstup do konania nenavrhol, k zastaveniu konania voči žalovanej 5/ by došlo aj bez návrhu, považoval za nespravodlivé, aby súd takýto úkon (späťvzatie žaloby) pričítal na ťarchu žalobcu, keď žalobca predmetným podaním len uviedol do správnosti pochybenie súdu. Podľa § 256 ods. 1 a 2 CSP: (1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. (2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

Aplikácia ust. § 256 ods. 2 CSP (ktorú navrhoval žalobca v odvolaní) v predmetnej veci neprichádza do úvahy, nakoľko ani sám odvolateľ/žalobca netvrdí, že žalovaná 5/ procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, žalobca tvrdí, že trovy zavinil súd prvej inštancie.

Pojem „procesné zavinenie“, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

V predmetnom spore príčinou zastavenia konania voči žalovanej 5/ bol prejav vôle žalobcu, ktorým vzal žalobu voči nej v celom rozsahu späť, späťvzatie žaloby voči nej odôvodnil tým, že žalovaná 5/ po poručiteľke-pôvodnej žalovanej 3/ nenadobudla žiadny majetok. Pokiaľ bol žalobca názoru, že nebol dôvod konať so žalovanou 5/ a že súd prvej inštancie procesne pochybil, keď s ňou konal, bolo namieste toto namietat' po doručení Osvedčenia o dedičstve po poručiteľke - pôvodnej žalovanej 3/ a výzvy súdu z 5.3.2014 (z ktorej obsahu vyplýva, že súd pokračoval v konaní s 3 právnyimi nástupcami pôvodnej žalovanej 3/, vrátane žalovanej 5/) žalobcovi (10.3.2014), k čomu však žalobca nepristúpil a na výzvu reagoval späťvzatím žaloby voči žalovanej 5/. Žalobca teda neuviedol žiaden dôvod, ktorý by bolo možné pričítat' na ťarchu žalovanej 5/, ktorá sa v spore iba bránila. Odvolací súd je preto zhodne so súdom prvej inštancie názoru, že zastavenie konania zavinil žalobca, ktorému z tohto dôvodu vznikla povinnosť nahradiť druhej procesnej strane - žalovanej 5/ trovy konania.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ustanovenia § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne náhradu trov konania neprizná, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane.

Podľa uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2012, sp. zn. 3 Obo 176/2010: Samotná nečinnosť súdu pri rozhodovaní o návrhu na späťvzatie žaloby, hoci aj neprimeranej dĺžky, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP, pre ktorý súd nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznat'.

Súd je povinný skúmať, či vo veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť, avšak s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu a celý priebeh konania, i postoj strán odvolací súd nevidel v predmetnej veci žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa (prípadné procesné pochybenie na strane súdu prvej inštancie, tvrdené žalobcom, ani prípadná nečinnosť súdu pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby voči žalovanej 5/, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, nemožno ich pričítat' na ťarchu žalovanej 5/), ktoré by odôvodňovali výnimočne nepriznanie náhrady trov konania žalovanej 5/.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej 5/ ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej 5/ odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnej žalovanej 5/ priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalovaná 5/), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalobca), keď odvolací súd nevidel v predmetnom spore žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

14. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)